

at det skulde lykkes vor Regering at faa de militære Bevillinger nedsat, og at de Midler, der saaledes blev til Raadighed, kunde blive anvendt til at fremme kulturelle Formaal. Jeg har kun et Smil tilovers for, at et Parti, der er i Opposition, har saa lidt at sætte ind i sin Katekismus, at en saadan Ytring maa tages med, og at den føres fra Møde til Møde og til sidst fremføres i den høje Rigsdag, saavel i Folketinget som i Landstinget. Det er kun faa Dage siden, at det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen fremførte den paa Folketingets Talerstol. Jeg maa sige, at jeg svarede ikke paa den; jeg lod den roligt passere. Nu hører jeg den altsaa ogsaa fremført her i Landstinget, tilmed ved en saa højtidelig Lejlighed som Finanslovens første Behandling. Se, Følger af denne spøgefulde Ytring havde den ærede Ordfører ikke at fremføre eller at beklage sig over; den ærede Ordfører havde faktisk intet at angribe Regeringen for paa det økonomiske Omraade, og det var tilmed interessant, at den ærede Ordfører saa sig nødsaget til at bruge denne spøgefulde Ytring fra min Side til en Ros for min Kollega Finansministeren, idet den ærede Ordfører glædede sig over, at han var saa udmærket, at han havde kunnet modsætte sig mine formentlig luksuriøse Tendenser. Men dermed understreger jo den ærede Ordfører det inderlig overflødige i at fremføre denne spøgefulde Ytring, over hvis Følger han ikke kan beklage sig her i det høje Ting; og jeg har kun yderligere villet understrege det overflødige deri.

Mægaard: Jeg har en lille Henstilling til den højtærede Trafikminister og muligvis ogsaa til den højtærede Landbrugsminister. Der har under denne Forhandling nogle Gange været Tale om Forholdene ved Hanstholm Havn, og vi ved alle sammen, at disse Vestkysthavne er foreslaaet anlagt i alt Fald for en Del til Støtte for Fiskeriet. Der har imod disse Anlæg været anført, at de er alt for dyre, idet man har ræsonneret som saa, at der paa de Steder, hvor Havnene blev bygget, ingen Fiskere var, saa der var ingen til at benytte disse Havne. Og saa indvendte man yderligere, at der i Nærheden, paa den selv samme Kyst, laa udmærkede Havne med tilsluttende Indretninger, saa at heller ikke af den Grund burde Havnene anlægges. Hvor meget eller hvor lidt der er i dette, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg vil benytte Lejligheden, da der her har været Tale om Fiskerihavnene, til at gøre den højtærede Trafikminister

opmærksom paa, at der ogsaa er andre Steder i Landet, hvor man taler om Forbedring af Fiskerihavnene. Jeg tror, den højtærede Minister er vidende om, at der fra Bornholm er kommet adskillige Henstillinger om Forbedring af de stedlige Fiskerihavne. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Minister ser paa dette, men jeg kunde tænke mig, at de Udgifter, der forlanges til Forbedring af disse Forhold, er saa store, at han mener ikke at kunne gaa med til dem, og jeg skal heller ikke anbefale, at alle de Ønsker, der kommer frem i saa Henseende, bliver imødekommet. Men der er en anden Form for Imødekommen, som jeg meget vil henstille til den højtærede Trafikminister at tage under Overvejelse: der kunde nedsættes et lille sagkyndigt og lokalt kendt Udvalg, som kunde tage under Overvejelse, om det ikke tiltrænges, at disse Havne derovre, som i Tidens Løb er blevet fuldkommen overbelastet med Fiskerimateriel, efterhaanden kommer ind under Statens Støtte. Det er for meget at forlange det hele paa een Gang, men kunde det ikke ordnes saaledes, at man kunde faa en sagkyndig Udtalelse om, hvorvidt Forbedringer er tiltrængt? og disse Forbedringer burde saa efterhaanden paabegyndes, hvor Trangen er størst.

I øvrigt vil jeg sige, at Finanslovbehandling i Landstinget jo denne Gang har forandret sig ikke saa ganske lidt fra det, som vi har været vant til tidligere. Det, der her særlig samler Interessen — det er nævnt adskillige Gange af Medlemmer af Tinget og af Medlemmer af Regeringen — er jo dette, at man har indført en Anmærkning paa Finansloven, der — jeg vil ikke bruge stærke Udtryk — i alt Fald til Dels ændrer bestaaende Love, og det mener Landstingets Flertal — saaledes har jeg forstaaet det — ikke at kunne stemme for. Det har i denne Forbindelse været sagt, at der tidligere har været lovgivet paa Finansloven. Ja, det skal villigt erkendes. Jeg har ikke noget imod at erkende, at man har udsat Bevillinger, der var fastlagt i bestaaende Love, og maaske ogsaa foretaget andre Ændringer i bestaaende Love gennem Finansloven. Men Karakteren af de Ændringer, man paa den Maade har foretaget, er udtrykt saa udmærket af mit Partis Finanslovordfører i Folketinget, der forleden Dag sagde: Det har jeg ogsaa været med til, og det har altid været anerkendt fra alle Sider, at det var tilladeligt, naar samtlige Partier eller i alt Fald Rigsdagens to Tings Flertal vilde gaa med dertil. Det er nævnt,